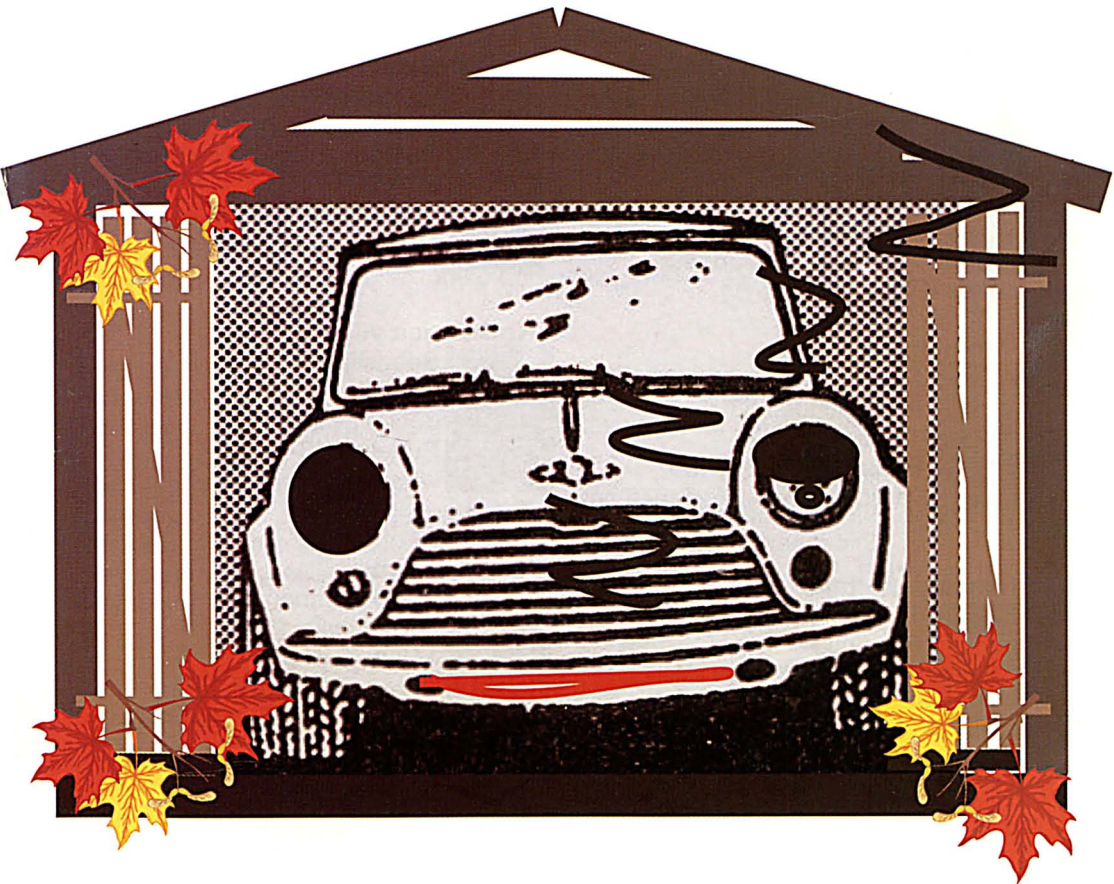

JÄSENLEHTI

N:O 4, 106, 2007

MINI CLUB FLYING FINNS RY

KERHON HALLITUS

Puheenjohtaja:

Tero Grönfors

puheenjohtaja@mcff.net

Sihteeri:

Marjatta Kaivo-oja

sihteeri@mcff.net

Varapuheenjohtaja:

Markku Lönnqvist

varapuheenjohtaja@mcff.net

Rahastonhoitaja:

Tiina Jantunen

MUUT TOIMIHENKILÖT

Uudet jäsenet

Jukka Pöri

uudetjasenet@mcff.net

Jäsenrekisteri ja osoitteenmuutokset:

Nils Pettersson

jasenrekisteri@mcff.net

Kotisivujen ylläpito:

Sebastian Kulkula

webmaster@mcff.net

Kerhotavarat:

Mari Rantanen

kerhomateriaali@mcff.net

Jäsenlehden toimittajat:

Virpi ja Harri Koski

lehti@mcff.net

PAIKALLISKOKOONTUMISET

Helsinki Team

Kokoontuu toukokuusta eteenpäin joka kuukauden ensimmäinen **perjantai** klo 18.00 Shell Haaga:lla. Lisätietoja saa Saku Lovén,

Pirkanmaan Team

Tampereen seudun Ministit kokoontuvat joka kuukauden ensimmäinen **Maanantai** klo18.00 - Pirkanhovissa. Marras- ja Maaliskuun ajan. Lisätietoja voi kysellä Tiina Jantuselta, Saa poiketa kauempaakin !

Turku Team

Kokoontuu joka kuun ensimmäinen **torstai** klo 19.00 Auranlaakson ABC-huoltoasemalla, Hämeentien varrella Ravattulassa, lähellä Ohikulkutietä Hämeentien ja Kaarinantien risteyksessä. Lisätietoja saa Tero Grönfors,

Lahti Team

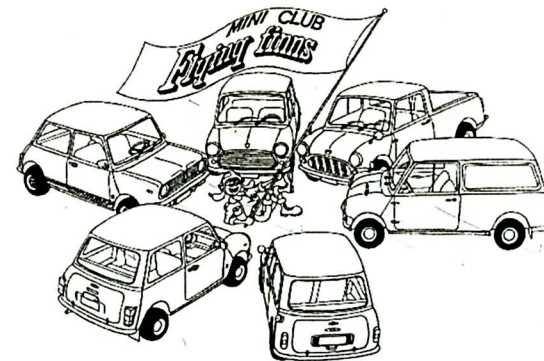
Kokoontuu joka kuun ensimmäinen **keskiviikko** Shell Majakkaan alkaen klo 19.00. Lisätietoja voi kysellä Jarkko Lehtoselta,

Keski-Suomi Team

Kokoontuu joka kuun viimeisenä **tiistaina** klo 19.00 alkaen Esso Kyläseppä, Petäjävesi. Lisätietoja voi kysellä Tapio Oksaselta,

Etelä-Karjalan Ministit

Kokoontuu joka kuun viimeisenä **sunnuntaina** Lappeenrannan Kauppakadun Nesteelle. Talvella klo 15.00 alkaen, kesällä klo 17.00:sta eteenpäin. Lisätietoja voi kysellä Torsten "Topi" Mätöltä, Porukkaa kaivataan!

PUHEENJOHTAJAN PALSTA

On taas aika viedä pienet autot talvilevolle ja hengahtää hetki. Tosin monilla alkaa projektikausi heti kun ajokausi loppuu. Että hengahdä siinä sitten. Jotkut urheat jatkavat ajokautta läpi vuoden, mutta talvella nähty Mini on jo aika harvinainen näky.

Tänä vuonna syyskokous järjestetään hieman toisenlaisessa ympäristössä kuin yleensä, Urpolan kartanossa, Humppilassa. Siellä on taas hyvä muistella kesän metkuja ja miettiä uusia ensi vuodelle. Paikka vaikuttaa varsin viihtyisältä ja kun matka suuremmista kaupungeistakin on tasaväkisen lyhyt, voidaan paikalle odottaa mukava määrä Mini-harrastajia viettämään mukavaa pikkujouluiltaa.

Jouluterveisin,
Tero

KOKOUSKUTSU

Mini Club Flying Finns Ry:n syyskokous pidetään 10.11.2007 Urpolan Kartanossa.

Kokouksessa käsitellään seuraavat asiat:

Päätetään jäsenmaksun suuruudesta

Vahvistetaan yhdistyksen talousarvio seuraavalle tilikaudelle

Valitaan johtokunnan puheenjohtaja ja kolme jäsentä seuraavaksi kalenterivuodeksi

Valitaan kaksi tilintarkastajaa ja kaksi varatilintarkastajaa tarkastamaan kuluvan vuoden hallintoa ja tilejä

Käsitellään muut johtokunnan tai yhdistyksen jäsenten esittämät asiat

HALLITUS

*Toimitus kiittää kuluneesta
vuodesta !!*

MCFF:n pikkujoulu ja syyskokous 2007 pidetään 10.11.2007 Urpolan Kartanossa.

Majoitustiloja on 6 kpl huoneita , joissa 3 sänkyä + lisävuode (suihku, wc, mini-tiö ja tv). Jos 1 h hinta 45 € , kaksi tai useampi hinta 35€/hlö

Kerho tarjoilee perinteisen kahvituksen, illalla odotamme pikkujoulupukin vierailua (paketit mukaan) ja ruokailemme . Musiikista huolehtinee karaokeisäntä , joten kurkut kuntoon.

Lähellä (3 km) sijaitsee Otsolanhovi 03-4240800, jossa on myös majoitustilaa.

Klo 13.00	Syyskokouksen aloitus
Klo 15.00	Kilpailu joukkueille
Klo 17.00	Ruokailu
Klo 19.00	Joulupukki (muista tuoda lahja mukana!!!)
Klo 20.00	Karaoke ilta / tanssia, jonka jälkeen vapaata olemista.

Ruoka on seisovasta pöydästä, hintaluokka noin 25 euroa. Ilmoittaa pitäisi **ennen 26.10** jos syö ja onko rajoitteita (keliakia, laktoosi-intoleranssi yms.)

Ilmoittajalisenssi

Kerho on hankkinut, kuten kevätkokouksessa sovittiin, ilmoittajalisenssin kaikkien kilpa-autoilua harrastavien kerholaisten käyttöön. Ilmoittajalisenssi on pakollinen kansainvälisissä moottoriurheilu kilpailuissa. Kansallisissa kilpailuissa voi yhtä lailla käyttää kerhon ilmoittajalisenssiä. Normaalistihan kilpailuluetteloissa ja koostevideoissa on I-ohjaajan nimi ilmoittaja kohdassa, ilmoittajalisenssin kanssa ilmoittauduttaessa siihen tulee Mini Club Flying Finns. Tällä tavoin kerho pyrkii tukemaan harrastajien kilpailutoimintaa ja saa samalla näkyvyyttä mediassa.

Lisenssejä on kaksi kappaletta, varsinainen- ja rinnakkaislisenssi. Jos tiettyyn kilpailuun on ilmoittautunut useampi ohjaaja, voivat he kaikki käyttää samaa lisenssiä. Lisätietoja aiheesta saa kerhon puheenjohtajalta, jolla myös on molemmat lisenssit hallussaan.

Tero Grönfors

puheenjohtaja@mcff.net

IMM2008
9. - 12. 05.

LELYSTAD
HOLLANTI

Ratapäivä 30.09.2007

Paikalla kävi arviolta 50 Miniä, keli oli tällä kertaa pilvinen mutta sateeton. Joten monet pääsivät kiertämään rataa.

"Varikkoruusu" titteli jaettiin kahden auton (MININ) kesken: UPL-44 omistaja "ile" ja EI-391 omistaja "Iari".

Yleisö arvonnän pääpalkinnon voitti Teemu Hartus, toisen palkinnon sai Heikki Haikonen ja kolmannen sai Riku Salo.

Terve! Ohessa kuvia "matkan varrelta" eli tuli käytyä Roomassa (Gotlannissa). He. Heh.

Olen saanut Kroatian kavereilta postia. Yhdeltä meni tuulilasi ja toiselta kiertokangen laakerit, eli ongelmia muillakin on ollut IMM reissulla. Lähettivät muutamia kuvia jotka ohessa.

Terveisin Timo Salminen

Morris Mini Clubman 1972

Keltaisessa Pörssissä ja myöhemmin Mobilisti-lehdessä huomasin Minin myynti-ilmoituksen, ja koska myyjä oli Mäntsälässä, niin uskaltauduin katsomaan. Auto oli hirveän näköinen – mielestäni.

Myyjä kertoi, että on ihan hyvä aihio projektiksi. Ja koska he tuovat osia maahan, niin homma ei jää osien puutteesta kiinni.

Menin kotiin, ja keskustelimme hallituksen kanssa perusteellisesti. Tulimme siihen tulokseen, että mielenterveyteni kannalta on hyvä olla jotakin minimäisen pientä puuhastelua autotallissa – siis terapiahuoneessa.

Projektin markkinointia helpotti suunnattomasti se, että vaimon kanssa yhteistä taivalta aloittaessamme minulla oli kulkupelinä punainen mustakattoinen vuoden -65 Morris Mini. Mini oli ”tuunattu” 60-luvun opein. Kojelauta oli jalopuuta, mittarit lisämittaristoineen olivat kuskin näkökentässä, ja äänenvaimentimena oli yksi Effector. Ääni oli kokoon nähden juhlallinen.

Minillä jäärädalla harjoitellessani opettelin vasemman jalan jarrituksen, ja kun sitten vanhana ukkona aloin ajaa rallisprinttiä, otin hyvin säilyneen taidon tosikäyttöön hyvällä menestyksellä. Myös turvavyön käyttö oli luonnollista Minissä, kun keinoahkaiset istuimet eivät juuri pitoa tai tukea tarjonneet. Jousituskin tuppasi heittämään auton irti tiestä tuostakin – siis turvallisuuden vuoksi vyön käytöstä tuli tapa, joka ei ole unohtunut.

Vuonna 1972 muuttaessamme ensimmäiseen yhteiseen asuntoomme Turkuun, meidän maallinen omaisuutemme oli kaikki Minissä, joten vuoden 1972 projekti sopi nostalgisiin ajatuksiimme hyvin.

Myyjän kanssa vielä puhelimitse keskusteltiin hinnasta ja maanantaina menin hirvitystä hakemaan. Tuolloin elettiin vuoden 2005 syksyä.

Vaimon kanssa pukahti ostos talliin, ja heti seuraavana päivänä alkoi purkaminen. Kupla-harrastajana minulla oli luulot, että kyllä Mini on hanskassa – onhan se Kuplaa paljon pienempikin.

Ruuvit ja pultit sun muut irti saatavat osat nakkelin suoraan emalivatiin sen kummemmin niitä lajittelematta tai miettimättä. Oli kiivas ajatus saada otus purettua ennen talvea, jotta saisin sen työn alle vesipuhalluksen jälkeen.

Mitä enemmän kapistusta purin, sitä epätoivoisemaksi mieleni tuli – miten auto voi ruostua jopa kojetaulun alta?

Mielen vahvistukseksi kävin Minitronin ja jonkun muunkin projekteja vilkuilemassa netissä ja huomasin, että kyllä autoja tehdään huomattavasti haperoimmistakin aihioista. Taas purkaminen jatkui.

Perjantaina – siis vajaa viikon päästä - soitin vesipuhallusfirmaan ja sain vinkin tulla katsomaan Järvelään, miten tuota ihmeellistä työtä tehdään. Siellä sain ohjeen rakentaa Minilleni grillin, jotta puhaltaminen onnistuisi mahdollisimman jouhevasti joka puolelta hyvässä työasennossa.

Seuraavalla viikolla tein metallihommia ja jonkinlainen grilli syntyi – tosin auto oli liian alapainoinen, jotta sitä olisi helppo pyöritellä, mutta läpi menevä tanko ratkaisi tilannetta. Miniä pystyi jotenkuten pyörittämään, kun käytti vähän voimaa.

Korista olin poistanut kaikki, mitä suinkin irti sain.

Sitten ryhdyin soittelemaan vesipuhaltamoon, että milloin onnistuisi Minin putsaus. Kävi ilmi, että ajat olikin jo myyty loppuun, ja Mini joutuisi odottelemaan epämääräisen ajan käsittelyä. Kunhan nyt kevääksi – sen lupauksen sain. Jälkeenpäin sain tarkennuksen, että kyllä se vielä tämän syksyn aikana tulee hoidettua. Vein siis Minin odottelemaan Järvelään käsittelyä.

No olihan aihioista purettujen osien kanssa hommaa. Purkutyöt jatkuivat. Kelkoista irtosivat akselistot, ja ne ja kasa muita peltiosia meni hiekkapuhallukseen ja jauhemaalaukseen Hyvinkäälle.

Keskiviikkona 20.10. sain laatikollisen mustia peltitejä, tukivarret ja kelkat. Tallille tullessani ihmettelin, mistä päin Miniä kukin osa mahtaisi olla. Osalle löytyi mielessäni paikka, mutta osalle en löytänyt minkäänlaista paikkaa noin ajatusmaailmassa. No eihän vielä ollut koriakaan – eiköhän jokaiselle jokin paikka löydy. Toivottavasti ne sitten joskus menevät tarkoitetuille paikoilleen.

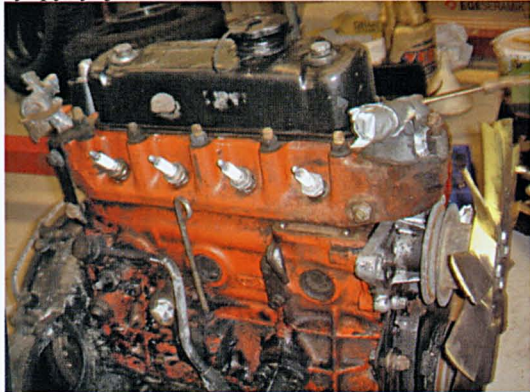
Purkutyön lomassa tuli projektista Kaitsun avittamana eräänlainen suunnitelma. Alkoi tuntua siltä, että noin paljon työtä vaativasta projektista tulisi sitten jonkinlainen 1275 GT.

Muutos tarkoitti suunnitelmissani sitä, että 1275 koneeseen tulee tuplat SU:t, tulee levyjarrut eteen, jne. Muutosta puolsi sekini, että koneen kaasutin oli todella entinen. Se olisi joka tapauksessa uusittava, joten saman tien päädyin kahteen.

Minitronilla tuli vierailtua vähintään kerran viikossa ja aina tuomisina oli kasa osia ja ehkäpä tärkeämpänä myös itseltäni puuttuvaa Minitietoa.

Hitlerin ihmeen konstit eivät loordien maan tuotteeseen ai na tepsineet. Oli ihan pakko kysyä mm., miten kovaa saa iskeä, jotta vauhtipyörä irtoaa. Kovaa oli lyötävä, mutta pataurausta kesti ja vauhtipyörä irtosi.

Mäntien irrottamisen kanssa oli ongelmia – oli taas kysyttävä, kuin ka kovaa männäntappia saa lyödä, jotta se irtoaa. Ihmettytti, että lukkoja ei ollut lainkaan. No asia selvisi, ja kiikutin lohkon koneistamoon kannen kera. Kone oli pääosin hyvässä kunnossa – standardikamaa olivat laakerit, ja pienellä kiillotuksella tulee sylinteritkin kuntoon. Venttiilien tiivistepinnoissa oli sanomista, mutta nehan tulee siinä kannen kunnostamisen yhteydessä kuntoon. Kytkinlevy oli todella kulunut, että kyllä sillä on jossakin kaupungissa kumi a polteltu. Nokka-akseli menee uusiksi. Pari nostajaa oli jostakin syystä syöpyntä ja kulutanut nokkia.

Koneen maalaan mustaksi, että se muistuttaisi vuoden 1972 GT-version voimalähdettä. Jostakin olin saanut päähäni, että GT:ssä on musta kone.

Vaihteisto näytti olevan täysin kunnossa ja sille en tehnyt mitään. Ainoastaan vaihdoin uudet sisemmät vetonivelet kestävämpään malliin. Ovat niin pahassa paikassa, että niitä ei viitsi yhtenä olla uusimassa.

Viedessämme naapurin Mikon kanssa Minin koria Järvelään nitkautin selkäni pahasti – seuraavana aamuna en saanut sukkia jalkaan, ja lääkärille oli mentävä saamaan tropit.

Viikonloppu meni sohva-perunana – tosin opiskelin Mini-tietoutta engelsmannien Mini-opuksista ja parista MINI-dvd:stä.

Ajoneuvosanasto ei oikein ole hallussa, mutta jonkinlainen idea esityksistä syntyi.

Starttimoottori oli täysin jumissa, mutta purkamisella ja osien huollolla laitteesta tuli ihan soiva peli. Samalla tavalla kävin läpi kaikki oheislaitteet, vähitellen hyllyyn tuli korjattuja ja ehostettuja laitteita. Hyllyyn tuli lisäksi Minitronista ainakin kaikki tiivisteet, matot, uudet jarrupalat ja –hihnat, taakse uudet jarrurummut, iskarit, alatukivarret, raidetangon päät, ulkokeilit, vanteet ja renkaat, pakoputkisto, kierröslukumittari ja kattoverhoilu.

Minitronille upposi euro poikineen, mutta toivottavasta kaikki tarpeellinen on tullut korjattua tai uusittua noilla hankituilla tarvikkeilla.

Lisäksi muuta tavaraa tuli hankittua lukuisasti paikallista varaosaliikkeestä ja pultiliikkeestä. Kun kupla-harrastajalle ei ollut kertynyt mitään tuumamitoilla olevaa pultti- ja mutterivarastoa. Oli tietenkin noloa käydä tämän tästä ostamassa paria pulttia tai mutteria, mutta etukäteen oli hankala tietää, minkälaista tavaraa jatkorakentamisessa tarvitsisin.

Alun jälkeen en ole laittanut enää päivämääriä ja tapahtumia ylös. Aikataulut ovat muuttuneet aiotusta monta kertaa, mutta aina silloin tällöin olen tallissa pistäytynyt.

Valtio pisti maksuun sellaiset summat, että hanke jo sen vuoksi saa hieman hengähtää. Mutta kuitenkin autotallissa on ollut omiksi tarpeiksi työtä. Ja tässä kunnossa en kyllä paljon työtä tarvitsekaan.

Sattuipa niin, että juuri minun moottorissa oli sellaiset männät, joita ei Kaitsukaan koskaan ollut nähnyt, vaikka on Minejä harrastanut yli 20 vuotta. Myös koneistamon Taistolle männät olivat täysin oudot, vaikka hän on harrastanut erilaisia Minejä 60-luvulta asti.

Taisto teki männistä sellaiset, että niihin sai vakiot männänrenkaat ujutettua paikoilleen, ja sittenhän koneen kokoamisessa ei ollut sen suurempia ongelmia – tosin kone ei ollut vielä siinä vaiheessa käynyt, että paha oli mennä vielä kehuaan.

Kelkat alkavat nyt joulun jälkeen (-05) olla kasassa. Moottori on istutettu etukelkkaan, kumikartiojouset ja tukivarret ovat paikoillaan kuin myös vetoakselit. Seuraavana on levyjarrujen rakentaminen etukelkkaan ja jarruputkien kytkennät. Laturi odottaa vielä kunnostamista ja fiksausta.

Takakelkkakin on jo jarruputkia lukuun ottamatta valmis. Vanteiksi olin valinnut perinteiset 12 tuuman tykkivanteet ja niille mustat renkaat. 10 tuuman vanteet eivät sopineet eteen tulleiden levyjarrujen päälle.

Etugrilli oli aivan onneton, ja ryhdyin tekemään uutta aivan omasta päästäni. Mini-merkki ja valojen reunukset jäivät alkuperäisestä grillistä käyttöön. Jonkunlaisen sainkin aikaan. Moottorin koekäytin kelkassa. Pitkä oli vieteri, mutta kyllä se lopulta käymään lähti. Naapurin Mikko juoksi omalta puoleltaan ihmettä katsomaan, kun mielenkiintoisia pörähdyksiä metsän läpi kantautui heidän puolelle.

Puuttuu vain kori. Se on edelleen Järvelässä odottamassa vesipuhallusta. Nyt se on jo eri paikassa, mutta varsinainen työ tapahtuu Renkomäessä jossakin hallissa. Ehkä! Lupaus on, että homma tapahtuu heti vuoden alussa. Eipä sillä sinänsä ole kiirettä, kun jatkokäsittelyyn voin ottaa sen vasta keväällä, kun ulkona voi alkaa paikkailemaan ja hitsailemaan koria kuntoon. Siinä sitä onkin opettelemista taas pitkän tauon jälkeen.

Vesisuihku puhaltaa pellin aivan puhtaaksi, että se helpottanee merkittävästi työtä. Kuvassa puhalletaan Bemaria puhtaaksi, mutta samalla tavalla moskat irtosivat Ministäkin – sitten puolen vuoden päästä.

Vapun 2006 jälkeen sain soiton, että Miniä puhalletaan – tulenko jelpmään. Varttitunnin päästä ajoin jo kohti Järvelää traileri perässä. Jonkin verran puhallusta oli jo tehty, mutta tekemäni grilli ei ollut riittävän tukeva ja se aiheutti puhalluksessa harmia. Kapistus ei meinannut pysyä pystyssä täysillä paineilla. Kuitenkin hommaa saatiin tehtyä ja osin tuli todella puhdasta.

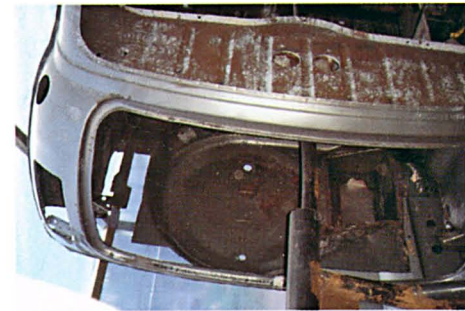
Kopan sain ihan yksikseni traileri lle – käytin joskus koulussa oppimiani fysiikan perusasioita hyödyksi. Kun pyörä on keksitty, niin sitä oli hyvä käyttää kopan siirtelyyn. Liinoilla paketti kiinni, rahan jättö firmalle ja sitten kotiin tarkastelemaan projektia. Aika lohduttomalta näytti. Ilmeisesti auto oli joskus kaadettu, koska katon tolppiakin oli joskus käsitelty – tai sitten ne olivat ruostuneet sisältä päin. Mineissä on noissa yläkulmissa pistetty sisään jotakin vaahtomuovin tapaista ainetta ja se hienosti imee kaiken kosteuden ja saattaa ruostuttaa tolppia. Lisäksi koppaa oli muutamaan kertaan paikkailtu pistämällä peltiä pellin päälle. Kun niitä purin, niin käsissä oli aika reiällinen kori. Uutta peltiä meni melkoisesti, ja lisäksi pistin joitakin valmiita korin osia. Hitsaaminen ei ole vahvimpiä puoliani, mutta aiempi korjaaja oli ollut todellinen räki. Kylmää hitsipalloa olivat kaikki saumat.

Itse koetin sulattaa kunnolla, mutta eihän se niin helppoa ole, vaikka kori aika puhtas olikin. Muutamat paikat oli puhaltajalla jääneet putsamatta ja jouduin kuitenkin massojen sun muun saastan kanssa tappelemaan.

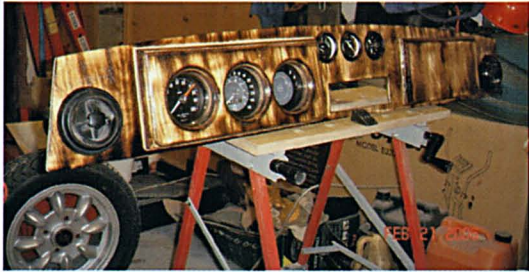
20.5.2006 korin etuosa alkaa olla jo paikkailtu, mutta takaosaan on tehtävä vielä paljon töitä. Ilmatkin alkavat olla niin kosteat, että oli tehtävä oikein suoja, jonka alla voi kaikilla säillä vointien mukaan tehdä työtä. Hitsauksia en harrasta autotallissa. Ajatuksena on ko. suojassa myös pohjamaalata kori. Se on taas asioita, joita en ole koskaan tehnyt. Saa nähdä, kuinka sen kanssa käy. Minulla on ruisku, mutta onko se riittävän hyvälaatuinen, jotta oppipoika pystyy sillä maalaamaan.

Mökkiloman aikana Miniin oli alkanut tulla ulkopintoihin selvää punerrusta – eikä se ollut mitään auringon aiheuttamaa punerrusta. Ihan pintaruostetta se alkoi olla. Minulle alkoi tulla pientä stressiä, että koko laitos ruostuu niille sijoilleen pihalle. Suunnitelmiin tuli muutos. Tein loppupaikkaukset ja sen jälkeen etsin firman, joka

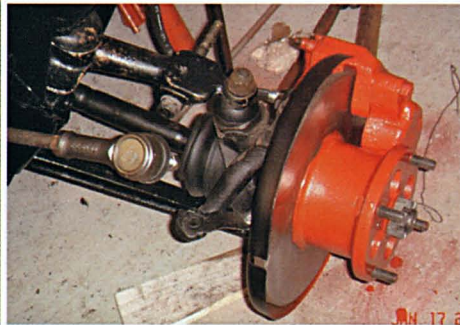

hoitaisi ovien sovittamisen ja maalaamisen. Olin hankkinut jo happomaalit ja pintamaalit ja firmakin löytyi samalta kylältä. Pistin korin taas trailerille ja kyyti korjaamoon lähti elokuun toisella viikolla.

Maalausta odotellessa tein edelleen valmistelevia töitä. Putsasin ja siistin purkamiani osia ja rakentelin mm. puisen mittaritaulun, johon asensin alkuperäisten mittarien rinnalle muutaman lisämittarin ja kellon. Tässä vaiheessa tein jälleen muutamia retkiä Minitronin uuteen toimipaikkaan Vantaalle. Putsatessa osia meni hylkyyn ja uudet tai korjaavat osat piti hankkia tilalle. Varmaan vieläkin on sinne poikettava, koska putsauksen edetessä viat vasta paljastuvat.

Kaiken näköistä pientä näprättävää oli ja on. Kuitenkin autosta on tarkoitus tehdä tekniikkaltaan ”uutta” vastaava – saa nähdä sitten joskus tulevaisuudessa, miten äijän on käynyt. Välillä otettiin hieman rennommin golfailleen tutussa porukassa. Hyvä 3. sija tuli – tosin jaettuna. Mutta tämän lajin harjoituksia ei juuri tullut – kiitos hyvän miniharrastuksen.

Auton saaminen maalaamosta on hieman venähtänyt. Liki 3 kuukautta on kori ollut jo reissussa. Ei tämä harrastaminen ole mitään hätäisen hommaa. Mutta tätä kirjoitettaessa kori on ollut jo toista viikkoa pintamaalauksessa, että tulee sitten varmaan hyvin maalattuna ja kuivettuneena jatkokäsittelyyn.

Nyt tulee lunta vaakasuoraan, että trailerin kanssa saattaisi olla vaikeuksia kavuta kotimäkeä ylös tallille. Kaipa se laitos kevääseen mennessä saadaan talliin jatkotyöstettäväksi.

20.11.2006 puhelin soi, ja Tomi ilmoitti Minin olevan no udettavissa heiltä. Toisen kerran oli jalat mennä alta autoharrastuksen parissa. Ensimmäisen kerran se tapahtui, kun olin hakemassa ensimmäisen kilpakuplan koneistettuja osia koneistamosta. Hinta tuntui olevan mieleton. Ja nyt Miniä hakiessa sama toistui. Mutta laskuthan on maksettava, vaikka kuinka kiristäisi. Otin kuorman hi naukseen, ja 21.11. kannoimme korin naapurin Mikon kanssa talliin. Väri oli tietenkin sama, kuin ensimmäisen autoni – siis Minin - väri oli. Siis punainen ja musta katto. Värit ovat Minin alkuperäisiä värejä. Punainen on tartan red. Lapsi on kotona. Vesipuhallukseen meni aikaa noin puoli vuotta, ja maalaamossa auto virui 3 kk – siis täysikantoinen pienokainen.

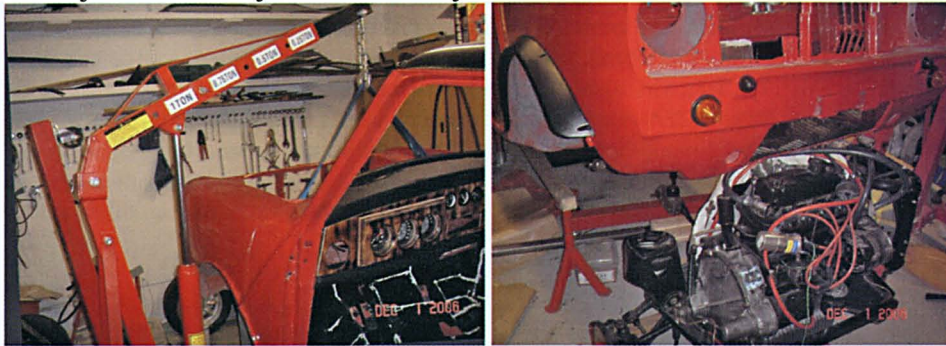
Nyt on sitten tiedossa se varsinainen homma, jotta pienokaisesta varttuisi ihan oikea auto. Homma vienee aikaa taas kohtuullisesti...

Tallissa sitten aloin pukea pienokaistani – tosin pääsiassa sisäisesti. Liimasin tulipeltiin lattioihin ja lähes kaikkiin mahdollisiin paikkoihin äänenesteeksi bitumilevyä, ja joihinkin paikkoihin solumuovin tapaista levyä, jossa oli liima valmiina. Sitten asensin koriin hammastangon ja työsylinterit kytkimelle ja jarruille. Koetin myös katsoa, mitkä kalusteet on hyvä kiinnittää koriin ennen kelkkojen laittamista paikoilleen. Sen jälkeen nostin korin etukelkan päälle, ja nostin kelkan moottoripyörän tunkilla paikoilleen. Koko homman tein ihan yksikseen.

Kelkkojen asentamisen jälkeen auto alkoi jo hieman muistuttaa autoa.

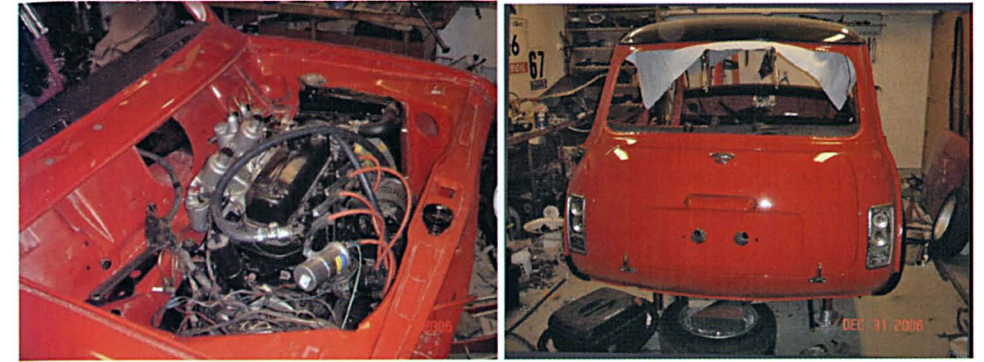

Pistin tässä vaiheessa renkaat paikoilleen, ja mittailin pyörien kulmia, ja käytin jopa otusta ulkonakin – tosin lihasvoimalla. Näin sain siivottua tallin ja pistettyä työvälineet paikoilleen hetkeksi.

Varsinaisen sisustamisen aloitin takapäästä.

Sitten on siirryttävä vähitellen konetilaan ja kajuuttaan, jotta laite valmistuisi toukokuuhun mennessä. Kävin nimittäin tilaamassa mustat, kyseisen yksilön alkuperäiset rekkarit katsastuskonttoriin valmiiksi, ja niitä pidetään siellä puoli vuotta. Näin projektille on asetettu jonkinlainen takaraja.

Mitenkähän tuosta teltasta saa aikaan jonkinlaisen sisäkaton? Se on sitten ensi vuoden hommia. Tätä vuotta 2006 näitä rivejä kirjoitettaessa on enää jäljellä muutama tunti.

Heti uuden vuoden toisena päivänä menin tallille pistämään pakoputken paikoilleen. Nyt olen siellä parina päivänä teutaroinut, ja putki ei ole vielä paikoillaan. Putken piti olla valmis, mutta monenmoisia muutoksia olen joutunut tekemään, että saisin putken istumaan kunnolla tarkoitetulle paikalleen. Mutta huomenna se istuu!

Vielä putken kanssa oli ongelmia, mutta kyllä se nyt siellä roikkuu. Täytyi tehdä monenlaisia mutkia. Vaihteensiirtäjä oli pahasti tiellä, mutta eihän sitä voinut mihinkään siirtää – putken oli kierrettävä esteet.

Sain myös matot paikalleen, mutta sähköjen kanssa riittää painimista. Johtosarjaan on vuosikymmenien saatossa tehty jos jonkinlaisia muutoksia. On jopa tehty niin, että johtoja on jatkettu ihan muulla värillä. Siinä onkin etsimistä, että aina löydän alkuperäisen värin, ja saan paikallistettua, mihin se tulee kytkeä.

Välillä on tehtävä hieman pihahommia, kun säät sen sallivat. Harvoin tammikuussa pystyy tekemään multatöitä, mutta nyt sellainen ihme koettiin.

Nyt helmikuun loppupuolella sähköt ovat suunnilleen kytketty, mutta viimeistelyä sillä sektorilla on vielä. Eiköhän ensi kuun alkupuolella Mini ole noilta osin valmis. Sen jälkeen puuttuu enää sisustuksen tekeminen...

Tänään 4.4.2007 työnsin auton ensi kertaa tallista ulos ns. lähes täydellisenä. Sähköt olin saanut laitettua jonkinlaiseen kuntoon, mutta sisäkatto on todella rumasti. Yksikseni yritin venyttellä venymätöntä kangasta tiukaksi, mutta eihän se onnistunut. Laitoin kuitenkin ikkunat paikoilleen ja sovittelevasti ovet alustavasti paikoilleen. Kuljettajan puolen ovi ei istu vielä hyvin, mutta kori on sen verran kärsinyt, että eipä taida täysin tyydyttävästi istua koskaan. Edellinen Minin remontoija oli selvittänyt probleeman sulattamalla koriin oven kehikon reunaan koritinaa sellaisen yli puolen sentin verran. Minä purin tinat pois, mutta en ole tyytyväinen.

Vasta ulkona tajusin, kuinka pieni auto Mini on. Tavaratilaakin on lähestyttävä melkein konttaamalla. Joka kerta autoon mennessäni ja pois tullessani iskin pääni katon reunaan. Ei meinaa vanha taipua niin alas.

Ajovalot sain säädettyä, mutta auton käynnistämiseen ei akussa enää puhti riittänyt. Kaasuttimiin lorauttamillani bensiinin tipoilla sain koneen käymään hetkeksi. Linja tankkiin ei vielä ole ilmaton ja siksi tarvitaan vielä hieromista.

Huomasin, että takarekisterikilven valo ei pala – löytyi maadoitusongelma, jonka korjaamalla sain valot toimimaan. Lisäksi huomasin, että ajovalojen pitkät ja lyhyet ovat ristissä – ne täytyy vaihtaa. Pahempi juttu oli se, että kierroslukumittari ei toiminut. Sen korjaaminen ei olekaan pikku juttu, kun mittari on paneelissa kiinni. On se tietenkin jossakin vaiheessa korjattava, kun olen siihen investoinut melkoisesti.

Mutta muuten ajopeli alkaa olla ajettavassa kunnossa. Kuukauden sisällä olisi tarkoitus näyttää sitä konttorilla. Sittenhän se lopullisesti selviää, mitä korjattavaa vielä löytyy. Tosin jarrut ja nivelet ovat uusia, että toivossa elellään.

Tällaisena sitten Mini menee katsastusasemalle 8.5.2007 klo 10.00.

Tai oikeastaan tällaisena:

Kävin 3.5. katsastamassa traileria ja sain tekeleeseeni punaiset kilvet, joilla voin ajaa Taistolle moottorin säätöihin perjantaina tai lauantaina ja maanantaina ohjauskulmien säätöihin ja sitten tiistaina 8.5. katsastukseen ja takaisin kotiin. Perjantaina menin Taistolle ja hän säätöi kaasurit sellaiseen 4 – 4,5 %:n hääkärvoihin, jotta kone lähtisi myös tarvittaessa käymään. Aiemmillä säätöillä koneessa oli turhan pitkä vieteri. Heti alkuun huomasin, että kytkin ei irrota kunnolla. Erityisesti pakille vedettäessä laatikosta kuului vastaan panevia murahduksia. Säädön jälkeen lähdin koeajoon Helsinkiin päin. Tuntui pelittävän, joten käänsin Hirvihaaran tielle. Ollessani tiellä poikittain olin vaihtamassa kakkoselta ykköselle, kun keppi jäi käteen. Keppi oli mennyt poikki sentin nupin alapuolelta poikki, ja vaihde jäi tietenkin vapaalle. Yritin saada jotakin pykälää päälle, mutta keppi oli aivan makaroonia. Onneksi Mini on kevyt työntää, joten pääsin kunnialla pois tieltä. Siinä sitten ajan kanssa sain kepin sen verran toimimaan, että eteenpäin olevat vaihteet menivät päälle.

Sain Taistolta varalle kepin tankoimeen, jotta voisin viedä auton tiistaina katsastukseen. Alkoi harmittaa koko touhu. Onneksi lähdimme naapurin Mikon kanssa lauantaina Motoparkkiin testaamaan hänen kilpapyöräänsä enkä ehtinyt ihmeemmin surra Miniin kohtaloa. Kuitenkin Virtasalmelle ajellessamme sain Kaisulta tiedon, että häneltä löytyy käytetty keppi – se pitäisi vaan noutaa sieltä hänen nykyisestä toimipisteestään Vantaan syrjäkylältä.

Sunnuntaina kävin noutamassa kepin ja ostin samalla kytkimen osat. Maanantai meni remonttia tehdessä ja vasta illalla pääsin autoa uudemman kerran testaamaan. Tuntui toimivan, joten eipä siinä sitten muuta.

Katsastus sujui ongelmitta ja sain kyseisen yksilön ensimmäiset tunnukset käyttöön. Nyt voin sitten ajella ja miettiä, mitä laitokseen ensi talvena pitäisi saada aikaan.

Tekstin on lähettänyt kuvineen Alpo Manninen.

Tuloksia 2007

OP VILPPULA RALLI

	Luokka sij.	Yleis.kilp.sij.
Tero Grönfors / Nils Pettersson Austin Mini Cooper Ika8(enin.1150cc)	1.	33.
Kaj Holmström / Aki Tiihonen Morris Cooper S Ika8(enin.1150cc)	3.	36.
Esa Laine / Antti Härkönen Austin Cooper S Ika9(enin.1300cc)	2.	43.
Ilkka Lindstedt / Sauli Laihinen IMorris Cooper S		Keskeytys EK 6 j ohjauslaitevika.

Topfield XXXI Rantaralli

Tero Grönfors / Nils Pettersson Austin Mini Cooper Ika8(enin.1150cc)	1.	
Kaj Holmström / Aki Tiihonen Morris Cooper S		Keskeytys EK7 Kansipahvi
Erkintalo Kari / Erkintalo Merja Austin Cooper S		Keskeytys EK ? Kansipahvi
Esa Laine / Antti Härkönen Austin Cooper S Ika9(enin.1300cc)	2.	
Ilkka Lindstedt / Sauli Laihinen IMorris Cooper S Ika9(enin.1300cc)	4.	

Tuloksia 2007

HISTORIC-RALLI TROPHY 2007

Historic-ralli trophy on saatu tämän vuoden osalta ajettua ja tulokset ovat Minikuskien kannalta loistavat.

Koko sarjan kilpailut kiersi tänä vuonna kolme kuljettajaa ja useampi kuljettaja nähtiin osassa kilpailuja. Yhdellä jos toisella oli isompia ja pienempiä murheita kauden mittaan ja tilanne pysyi jännittävänä loppuun asti. Luokassa 2 (alle 1150 cm) ensimmäinen ja toinen tila Mineille, luokassa 3 (alle 1300cm) ensimmäinen sija Minille. Yleiskilpailussakin kaikki kolme kuljettajaa 20 parhaan joukossa. Että ei turhaan Flying Finns nimitystä Minien kanssa luotu. Raunon ja Timon jalanjäljillä mennään edelleen.

Flying Finns Vilppula rallissa.

Tuloksia 2007

Tuttu näky kauden kilpailuissa.

Kuvassa vasemmalta oikealle:

Kaj Holmström, Aki Tiihonen, Ik2, Morris Cooper S. Luokkansa 2.

Tero Grönfors, Nils Pettersson, Ik2, Austin Mini Cooper. Luokkansa 1.

Esa Laine, Antti Härkönen, Ik3, Austin Cooper S. Luokkansa 1.

Sijoitukset kokonaistuloksissa

5. Esa Laine	49 pist.	(Nitroluokka) 2.
8. Tero Grönfors	46 "	
18. Kaj Holmström	36 "	(Nitroluokka) 8.
75. Ilkka Lindstedt	9 "	

MINIMARKKINAT

OSTETAAN

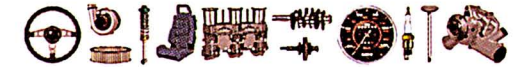
- Vm. -70 Miniin kattoteline, peräkoukku, pelkät 13" vanteet, ja Mini tyylinen/ mallinen kärry.
Puh. 050-3447356 Jari Lindgren (jarilindgren@yahoo.co.uk)
Lisätty 20.9.2007

MYYDÄÄN

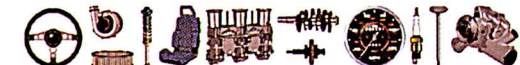
- MiniMagazine ja MiniWorld -lehtiä useampi vuosikerta 90-luvulta. Hyväkuntoisia. Lehdet Turussa.
Puh. 040-5572057 Kari-Matti Kaarniharju Lisätty 27.9.2007
- Tupla-HS4 -satsi. Hp. 80 euroa.
Puh. 050-5380077 Juha Olkkonen (olkkonen@cc.joensuu.fi)
Lisätty 20.9.2007
- Varaosiksi Mini Cooper 1.3, vm. -92. Metallinvihreä-valkoinen, kaasutinkone, ranskantuonti, ei tullattu Suomeen, 1. omistajalta, helmat ruosteessa, koneen tukityyny huonokuntoinen, vesipumpun tiiviste kuivunut, täydellinen huoltokirja, tullaus ja verotus Suomeen vaikeaa, mutta mahdollista. Lisäksi Mini Ritz-mallin täydelliset etu- ja takaistuimet alkuperäisine verhoiluineen, 50 kiloa kaikenlaisia Mini-varaosia, yli 20 Minin vannetta kumeineen ja pariisilaiset "citypuskurit" Hp. 2299 euroa. (Tavaroita ei myydä erikseen)
Puh. 050-5219750 Ari Levomäki (ari.levomaki@dnainternet.net)
Lisätty 20.9.2007
- Morris Mini 850, vm. -71. Ajokuntoinen, rekisterissä, mutta katsastettu viimeksi 2v. sitten. Jarrut ja kytkin uusittu, sisustus hyvä, pohjassa hitsattavaa. Hp. 1900 euroa / tarjous. Auto Keravalla.
Puh. 0400-440838, 09-2425260 Heikki Helminen (mercon@netti.fi)
Lisätty 20.9.2007

MYYDÄÄN

- Austin Mini 850, vm. -63, osina. Purettu maalausta varten mutta projekti jäänyt kesken. Kaikki osat löytyvät. Puh. 0400-605455 Kari Iloranta, 050-5387307 Kalle Iloranta Lisätty 20.9.2007
- Mini Cooper, vm. -93. Recaro penkit, jalopuuisista, kromileivitykset, säädettävä keula, vakivanteita enemmän ulospäin levittävät vanteet, ym. Ajettu 75500km. Hp. 5200 euroa. Puh. 044-3330136 Mikko Ristola Lisätty 20.9.2007
- Weber 40 vaakaimukaasari, imusarja ja värinäkuimit. Ostokuitit tallessa. Hp. 300 euroa. Puh. 044-3330136 Mikko Ristola Lisätty 20.9.2007
- Morris Mini 850, vm. -66. Punainen, hydrolastic-jousituksella, 1100ccm Mailerin koneella. Myös alkuperäisen 850 koneen saa mukaan, jos sattuu löytymään. Auto ollut katon alla vuodesta 1992, ja viimeksi ajettu lyhyt lenkki 3-4 vuotta sitten. Hp. 1100 euroa / tarjous.
Puh. 040-7648098 Marko Aalto Lisätty 20.9.2007
- Nakkari mallisia ovia 2 kuskin puoleista ja 1 apukuskin puoleinen, sekä konepelti ja takaluukku. Kaupantekijäisiksi etu- ja takalasi. Hp. 80 euroa.
Puh. 040-5112168 Raimo Hurmalainen Lisätty 20.9.2007

ANNETAAN POIS

- Mini osia, lähinnä moottorin osia.
Puh. 040-5697341 Mauri Kilpinen / Toni Kilpinen Lisätty 20.9.2007

OTETAAN VASTAAN

- Lahjoita kaikki rikkiinäiset, palaneet, lohjenneet, yms. tarpeettomat Minin venttiilit. Maksan Postikulut.
Puh. 040-5840727 Tapani Hiltunen Päivitetty 20.9.2007

KERHOTUOTTEET

Mini Clubin kerhotuotteita myydään lähes kaikissa kerhon tapaamisissa (Ei paikallistapaamisissa), sekä postitse.

Postitse tilaaminen tapahtuu niin, että tilaaja tilaa haluamansa tavaran Mari Rantaselta ja maksaa laskun loppusumman kerhon tilille. Kun maksusta on mennyt tieto Marille, hän postittaa paketin tilaajalle.

Vihreä, valkoinen,
navy (sininen),
harmaa, punainen

T-paita, 13 euroa.

NAISTEN KOKO

Svetari, 30 euroa.

punainen,
harmaa,
Musta

Pitkähihainen T-paita
15 euroa.

Tavallinen
12 euroa.

Bandana
10 euroa.

Kalastaja
12 euroa.

Retro(urban)
15 euroa.

Lasten
10 euroa.

Kangasmerkki,
4 euroa.

Keulamerkki,
47 euroa.

Sateenvarjo, 18 euroa.

Pinssi, 4 euroa.

Lisäksi saatavilla myös:

- *Tarra, MCFF-logo, hinta 1 euro.
- * Postikortti, 0,80 Euroa ja 3 kpl / 1,70 euroa.
- * Kesäkokoustarra, edellisvuosien, hinta 0,50 euroa / kpl

INFOA

Jäsenlehden painos on 750 kpl ja se ilmestyy neljä kertaa vuodessa.

Painopaikka on Klingendahlin Paino Oy, Tampere

JÄSENLEHDEN ILMESTYMISAIKATAULU

Numero	Aineiston viimeinen jättöpäivä	Lehti ilmestyy vko.
1/2008	25.01.2008	6-8/08

ILMOITUSHINNAT VUONNA 2008

	Neliväri	Mustavalkoinen
Aukeama	168 euroa	84 euroa
Koko sivu	84 euroa	42 euroa
½ sivua	42 euroa	21 euroa
¼ sivua	21 euroa	10 euroa

Hinnat ALV 0%.

Ilstietoja saa Virpi tai Harri Koskelta

INTERNET KOTISIVUT

Ovat osoitteessa <http://www.mcff.net>

Netissä julkaistavaksi haluttavat asiat tulee lähettää kotisivujen ylläpitäjälle Sebastian Kulkulalle. Lisätietoja voi kysellä puhelimitse 050 - 581 5555 tai sähköpostilla webmaster@mcff.net

Palautus:
Jukka Pöri

.AZ03

M

TAPAHTUMAKALENTERI VUODELLE 2007

MINI CLUB FLYING FINNS RY

10.11. Syyskokous, Urpolan Kartano, Humpmila

HISTORIC RALLI TROPHY

HISTORIC RATAKILPAILUT

MINI 1000 CUP OSAKILPAILUT

MUITA TAPAHTUMIA

ISSN 0784-2597